

talmas, vagyis az idő végtelensége és a fellángolt gyűlölet hevesége, valamint az általuk felhozott érvek ismételtetése sem szünteti meg. Sőt biztos, hogy ez a szeretet mélyen gyökerezik Isten szívében, úgyhogy ha kivágottnak, vagy kiszáradtnak is tűnik, újra kihajt nagy erővel.

Ekképpen nevezi Izajás a zsidókat megváltottaknak és Istent könyörületesnek, hisz annyi gondoskodás és rossz fizetség ellenére végül visszafordítja őket a megszabadulás irányába, mert csak az Ő hatalmas kegyelme vezetheti vissza őket az útra, ahol egyesülnek az egyház szabadjaival.

De mily boldog szerencse és mily élvezetes utazás, ha Krisztus az Út, a Vezető, az Őr és a Biztonság, ott, ahol a vándorok az ő megváltott teremtményei. Így mind nemsek és szabadok, szabadok — mondom — a gonosz szellemektől és megváltottak a bűntől, mentesek a bálványoktól, védettek a rossztól és lelki adományokkal áldattak meg a jóra. Nagy jutalomra hívtak meg és még a remény is boldoggá teszi őket. Mindezt így összegzi: *és ujjongás között Sionba jönnek; és örök öröm fejkön, vigasságot és örömet találnak; és eltűnik fájdalom és sóhaj.*

Ily módon nevezik Krisztust Útnak önmaga szerint és aszerint is, ami az ő nevéhez fűződik. Mert ha az embert hajlandósága, értelme és vonzalma vezeti az úton, akkor Krisztus minden bizonnyal Isten útja, mert mint korábban mondtuk, Ő Isten élő képe, akaratának és jellemének hű képmása, jobban mondva mindannak megvalósulása, ami Istennek tetsző. Ha valamely cél felé törekvésünk út, úgy kétségtávol Isten Krisztusa is út. Mint ma elsőként mondtuk, Isten figyelmének központjában önmaga után Krisztus áll.

Végezetül hogyne lenne Krisztus Út, ha útnak nevezünk minden, az élet irányítására alkotott törvényt, szabályt és parancsot? Hisz Ő maga a Törvény! Mert nemcsak megmondja, mit kellene tennünk, hanem meg is cselekszi azt, erőt adva nekünk. Így nemcsak az értelemnek parancsol, hanem akaratunkban a parancsot törvénné teszi s jósága és törvénye szerint átadja magát nekünk.

Madary Orsolya fordítása

KALÁSZ ORSOLYA

Kert

*ugye te kettőnket látod ülni
egy szebb kertben
alkonyatkor
titkaink kettős héjukból kifejtve
asztalunkon
zsenge dió és fehér bor
ugye elég
szelidek és szépek vagyunk,
dúdolni
altatód*